

Galiba Kaybolduk...

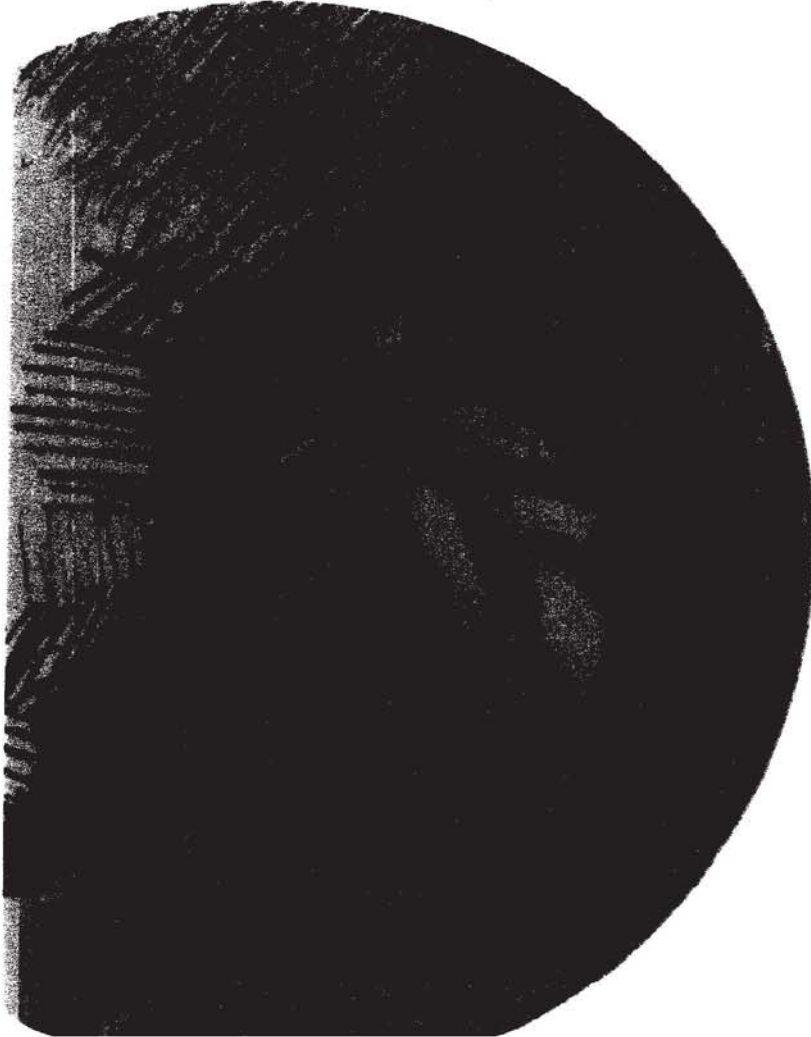
MUHAMMED ENES TOPGÜL

Hani dünyalı olmak gerek biraz... Biraz etrafa bakmak ve dertlenmek... Yeryüzünün en ücra köşelerinde dökülen mazlum kanından kendini sorumlu bilmek... Yeryüzüne değer katsın diye gönderilen insanoğlunun tüketişini ve tükenişini esefle seyretmek gerek... Kendi konumunu net bir şekilde belirleyerek, ibretle seyretmek gerek...

Müslüman yürüyen yürektir... İnsanığa borçlu, Rabbin yarattığı bir ayna olan, kâinattaki her türlü bozulmaya direnen, direnmesi gereken bir yürek... Anlayışın merkezine sevgiyi yerleştirmek ve sevgide direnmek gerek... Eğer müslüman bunu yap(a)mazsa neler olabileceğini insanlık bugün görüyor ve bu gidişle bu hasletin yokluğunun sürdüğü her zaman da görecek...

Fakir olmanın sömürülmek için yeterli görüldüğü, kan vermek için sessiz olmanın yettiği bir dünyaya döndü yeryüzü. . Eğer siz yüksek sesle kendinizi ifade edemiyorsanız, önce sizi istedikleri biçimde ifade ediyorlar/tanımlıyorlar, ardından yeni tanımınızın gerektirdiği şekilde sizi konumlandırıyorlar ve en sonunda sizi, olmanız gereken yere yerleştirdikten sonra ısırtıyorlar... Hem de nasıl! Yalancı barbarlık edebiyatının bin yıllık yazıcıları sizi nasıl da hırpalıyorlar!

Değersizleştirilen bir dünyada ayakta kalmanın güc- lüğü takdir edilebilir... Sizin binlerce yıllık birikim- leriniz bir anda hiç konumuna indirgenebilir... Fazi-

letin, erdemin ve doğruluğun yerini daha net olan, sınırları belli, benmerkezci, sözde özgürlükçü ve profan bir anlayış alabilir... Peki, bunlar olurken biz neredeydik? Kapı deliğinden olan biteni izlerken niçin sessizdik, tepkisizdik? Bizim de misafirhanemiz olan yeryüzü tüketilirken, kardeşlerimiz bir bir ipe dizilirken, çirkin olanın zorla hâkim kılındığını bilirken/kavrayabilirken biz neredeydik?

Anlama ayrı bir sanat... Anlama metoduna sahip medeniyetler, kendilerini ifade etme yetisini de kazanmışlardır aynı zamanda. Koltuk değneklerine mahkum ideolojik temelli anlama yöntemleri olguyu tüketmekten başka bir şey yapamaz. Olgu ise, kendisini anlamlı kılan kökleri, bağlamı (burada konu yazın ise; tarihselciliğin "bağlam"ından ziyade tefsir usulündeki siyak-sibak, toplumla ilgili bir durum ise; vahyin toplumsal realiteyi göz önüne alması kastedilmektedir) ve yarına söyledikleri tespit edilmeden herhangi bir şey ifade etmez, edemez. Bu tespitin yapılması, önce tasavvurun mantıklı bir süreçle işlenmesi, daha sonra bu tasavvurla şekillenen düşüncenin imkan üretmesi ile doğrudan ilgilidir. İmkan üretebilen (veya en azından tartışma açabilen) herhangi bir düşünce bir adımdır. Bu adımın sıhatini zaman tayin edecektir. Geleceğe kalacak ve özgün kılacak olanın altını zaman işaretleyecektir.

Tarih felsefesinin yokluğu veya işletilemeyişi başlı başına bir problem. Geçmişin makul bir şekilde yorumlanamaması veya sadece "hayran olma", "medh-ü sena cyleme" kabilinden reflekslerle ele alınması, mevcut durumun dayattığı problemlere geçmişten cevap verme ve temize çıkma güdüsü ile felsefi yorumlama metodunun eksikliğinden kaynaklanmaktadır. Geçmişin söylediğini çağdaş kılma bir aktivite iken, geçmişin söylediğini nakledip övünme kendine güvensizliğin tezahürüdür. Her bir şeyi ait olduğu değerler manzumesi içinde değerlendiremem ve "közden vazgeçip ateşin alevini" kucaklayamama zafiyeti, mevcuttaki insanları özne konumundan çıkarıp nesne pozisyonuna indirger, indirgemektedir. Tarihin bir imkan olarak ele alınması ve bugüne söylediklerinin tespit edilmesi ise en azından ilk etapta "yürümeyi" sağlayacaktır. Maratonlara gelince, onlar uzun soluklu yarışmaları kazanılabilmelidir.

Aidiyetini yitirmek, insanın bitmesi demektir... Nerelisin? Hangi kültür (kadim bir tartışma konusu olan medeniyet kültür ilişkisi/ayırışmasını dışarıda bırakıyoruz.) evreninin meyvesisin? Sahip olduğun medeniyet insanlığa neler sundu ve sunabilir, bilmekte misin? İyi için

yeniden yürüyebilir, haksızlığa yeniden yüksek sesle "hayır" diyebilir, yeryüzünü inşa etmek için yeniden ayağa kalkabilir misin? Sen kimsin, necisin?

Kaymak nesiller (tabir Yusuf Kaplan'a ait) vardır; yetişmeleri için inanılmaz mesailer harcanan, yurtdışlarına gönderilen, burslar bağlanan, emek verilen öncü nesiller. Onların bazıları ayakta kalır, bazıları erir ve eritmek için işe koyulur. Bu altın adayı nesillerden dördte biri maya tutsa iyiye adımlamak için bir fırsattır. Ancak bizde hep tersi olmuş. Kaymak nesillerimizi ya savaşlarda bırakmışız ya onlar aidiyetlerini yitirerek bizleri bırakmışlar. Yani onlar ya zorla bizden koparılmışlar ya da kendi elleri ile köklerinden bağımsızlaşmışlardır. Kaymak nesli olmayan bir milletin, "dertli düşünür"ü olmayan bir milletin, düşünecek kafası, tutacak eli, yürüyecek ayağı yok demektir. Bugün yeryüzünde köksüz ve tepkisiz bırakılan kitleler; kendile-

Değersizleştirilen bir dünyada ayakta kalmanın gücü takdir edilebilir... Sizin binlerce yıllık birikimleriniz bir anda hiç konumuna indirgenebilir... Faziletin, erdemin ve doğruluğun yerini daha net olan, sınırları belli, benmerkezci, sözde özgürlükçü ve profan bir anlayış alabilir... Peki, bunlar olurken biz neredeydik?

rini ifade etmek için, kendi mekanizmaları bulunmayan kitlelerdir. Değerleriyle ayakta kalmak yerine, değersiz bir dünyanın sunduğu sahte hediyelere heveslenen bozuk psikolojinin ürünüdürler.

İnsanlara teklif ettiğimiz şey nedir? İnsanlar bir hayat tarzı olarak İslam'ı benimsedikleri zaman ne, nasıl değişecek? İnsanların yanı sıra bu öğretinin bütün insanlığa ne sunuyor? Ne gibi çözümler üretiyor yeryüzünün dağılımını gidermek için ve ne gibi örnekler sunuyor uygulanabilme imkanı olan? Veya bizler, inanan insanlar olarak, inandığımız değerlerin hayatımızdaki tezahürlerini ortaya koymakta ne kadar başarılı olduk? Dağıttığımız ve bir türlü toparlayamadığımız erdemlerimiz nerede?

Galiba kaybolduk... Tevhidin yitirilmesi önce kişiliklerimizi sonra hayatlarımızı ikircikli hale getirdi. Yazı boyunca altını çizmeye çalıştığımız soru(n)ların cevapları bizde olmalı ve bu cevaplar aynı anda, yan yana bulunmalı. Ancak birlikte oldukları zaman bir ifadeleri var ve ancak bizim ürünümüz oldukları zaman ayağa kaldırma imkanı sunarlar. ■